

[Poul Hansen (Kalundborg).]

at valutavanskelighederne skal imødegås under den størst mulige hensyntagen til produktion og beskæftigelse. Vi mener, at fordelingen af forslag og byrder ligger på den måde, der er mest rimelig, alt taget i betragtning, også de politiske muligheder, og vi mener, at forslagene og foranstaltningerne taget som helhed vil være et rigtigt skridt og et vigtigt skridt i retning af den stabilisering af valutaforholdene, som er påkrævet, og som vi alle må være interesserede i.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslagene til gennemførelse i det høje ting.

Sønderup: Jeg kan fuldtud være enig med den højtærede ordfører for det socialdemokratiske parti i, at der ikke er grund til ved denne lejlighed at starte nogen stor debat. Det nye folketingsår begynder i næste uge, og den åbningstale, som vi ved den lejlighed bliver præsenteret for, vil formentlig komme til at danne grundlag for den egentlige storpolitiske debat, ved hvilken lejlighed vi altså kan komme tilbage til det, vi ikke synes vi i fuldt omfang har gjort op med hinanden ved denne lejlighed.

Vi nærmer os nu afslutningen af behandlingen af det sæt kriselove, som for ca. 14 dage siden blev forelagt tinget, og det, som bl. a. har været karakteristisk for forløbet af forhandlingerne, er den kendsgerning, at en hel del af disse ikke er ført i egentlige udvalg, men har været henlagt til andre fora.

Vi har fra mit partis side hele tiden haft den opfattelse, at den situation, vi står i, ikke blot er præget af økonomiske vanskeligheder, men at den også i høj grad er udtryk for en tillidskrise overfor regeringen og dens evne til at føre en forsvarlig økonomisk politik. Under hensyn hertil er det partiets opfattelse, at et valg var den naturligste udgang, og denne opfattelse har da også fundet tilslutning på det landsmøde, vi for et par dage siden holdt i Odense.

Vi kan erkende, at der er ting i planen, som kunne være anvendelige i krisetider, men da vi ingen tro har til, at regeringen har evne til at forvalte vor økonomi, vil vi afholde os fra at stemme for de afgiftslove, vi her har til tredie behandling, så meget

mere som der ikke er nogen helhedslinie over det oplæg, regeringen har gjort i forbindelse med den efter vor opfattelse overordentlig alvorlige situation, vi befinder os i.

Jeg skal nøjes med at gøre disse få bemærkninger.

Aksel Møller: Det lader sig ikke bestride, at det, der er sket her i de sidste uger, har skabt en situation med nye perspektiver for dansk politik. Der er tilvejebragt et flertal, som følger den høje regering i dens tanker og planer om bekæmpelse af valutakrisen, og der er omvendt også skabt en opposition, som har udtrykt mangel på tillid til den høje regering og mangel på tro på, at foranstaltninger betroet til den høje regerings administration kan føre os ud af de vanskeligheder, landet befinder sig i.

Det forlig, som et flertal har kunnet samles om, omfatter mere end de lovforslag, som vi har haft til behandling her, det omfatter et bespareelsesprogram både vedrørende de civile anlægsarbejder, de civile udgifter og også vedrørende forsvarets udgifter.

Der savnes i øjeblikket den nødvendige betingelse for at kunne gennemføre en debat om alt dette, al den stund det høje ting ikke er blevet gjort bekendt med virkningerne af de foranstaltninger, som ikke er udtrykt i lovforslag. Da vi nu indenfor en uge skal høre den højtærede statsministers tale ved folketingsårets åbning og have denne tale til diskussion nogle få dage senere, ville det vel egentlig være rimeligt — dér er jeg enig i, hvad der er sagt herom fra denne talerstol — at afvente den højtærede statsministers redegørelse for, som det hedder i grundloven: „rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger“. Ved den debat bliver der lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om dette forligs virkninger og om de perspektiver, det åbner af politisk karakter.

Hvad angår de lovforslag, som her er til tredie behandling, henviser jeg til, at det flertal, der er skabt, altså har magten, æren og også ansvaret for disse lovforslag, og da mit parti savner den fornødne tillid til den høje regerings muligheder for at bekæmpe valutakrisen, er det vor opfattelse, at vi ikke bør stemme for disse lovforslag.